

Sygn. akt I C 360/19

Dnia 12 lipca 2019r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Poręba

Protokolant: sekr. sąd. Urszula Bodziony - Mróz

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2019r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy z powództwa (...) Banku S.A. w W.

przeciwko W. K.

o zapłatę

I. oddala powództwo,

II. zasądza od powoda (...) Banku S.A. w W. na rzecz pozwanego W. K. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Z:

1) odnotować wyrok,

2) kal. 21 dni.

Dnia 12 lipca 2019r.

Sędzia:

Sygn. akt I C 360/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 lipca 2019 roku

Powód (...) Bank S.A. w W. w pozwie wniesionym w dniu 31 października 2018r. do Sądu Rejonowego w Lublinie domagał się zapłaty od pozwanego W. K. kwoty 28.521,78 zł. z odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie oraz zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że powód w dniu 24.10.2008r. zawarł z K. K., która zmarła w dniu 1.12.2010r., umowę kredytu nr (...). Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 2 czerwca 2011r. sygn. akt I Ns 1552/10 spadek po zmarłej nabył w całości, wprost W. K.. W związku z upływem okresu kredytowania umowy zawartej do dnia 16 maja 2018r. powód podjął próbę polubownego załatwienia sprawy wzywając pozwanego do zapłaty, pismem z dnia 16 maja 2018r.

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwoty: 13.054,11 zł. tytułem kapitału, 7.288,18 zł. tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału od dnia 21.09.2010r. do 16.05.2018r., 8.129,29 zł. tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 21.09.2010r. do 25.10.2018r., 50,20 zł. tytułem opłat i prowizji.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany W. K. wniósł oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Poza stwierdzeniem, że roszczenie jest bezzasadne pozwany podniósł zarzut przedawnienia powołując się na fakt, że jak wynika z wyciągu z ksiąg banku, odsetki umowne za korzystanie z kredytu były naliczane od dnia 21.09.2010r. co sugeruje, że umowa została wypowiedziana 21.09.2010r.

Pismem z dnia 19 kwietnia 2019r. powód wskazał, iż roszczenie jest wymagalne od 17 maja 2018r. a zatem zarzut przedawnienia jest nieskuteczny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank S.A. w dniu 24.10.2008r. zawarł umowę konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 15.424,51 zł. Umowa została zawarta na okres do dnia 21.10.2015r. kredytobiorca zobowiązany był dokonywać spłaty kredytu z odsetkami w ratach miesięcznych w wysokości 342,52 zł., płatnych do 21 dnia każdego kolejnego miesiąca.

K. K. zmarła w dniu 1 grudnia 2010r.

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 2 czerwca 2011r. sygn. akt I Ns 1552/10 spadek po zmarłej nabył w całości, wprost W. K..

Pismem z 16 maja 2018r. Bank wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia, w dniu 25 października 2018r. wystawił wyciąg z ksiąg banku określający wysokość zobowiązania.

Raty kredytu były spłacane do września 2010r., po tym okresie nie odnotowano żadnej wpłaty.

Pozwany nie wiedział o kredycie, nie dokonywał żadnych wpłat, o zobowiązaniu dowiedział się w 2018r. na skutek wszczęcia postępowania sądowego. Niewykluczone jednak, iż wiedzę tę nabył z chwilą otrzymania wezwania do zapłaty, które jednak także pochodzi z 2018r.

(**dowód** : umowa kredytu, wyciąg z ksiąg banku, wezwanie k.26-30, 32, kopia postanowienia k. 31, rozliczenie kredytu k. 67-68, zeznania pozwanego k.86)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przedłożone przez powoda dokumenty i zeznania pozwanego, które nie pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na przedawnienie roszczenia.

Wskazany przez powoda termin wymagalności roszczenia – 17 maja 2018r. nie znajduje uzasadnienia w materiale dowodowym. Z treści umowy kredytowej wynika, iż była to umowa terminowa, zawarta na okres do 21 października 2015r., zupełnie zatem jest niezrozumiałe twierdzenie powoda, że okres kredytowania upłynął w dniu 16 maja 2018r. Gdyby zatem przyjąć, że umowa obowiązywała do końca okresu kredytowania czyli zgodnie z zapisem umowy do 21 października 2015r., to wynikające z niej roszczenia stały się wymagalne w dniu 22 października 2015r. a więc już w tym wypadku były one przedawnione bo powód złożył pozew 31 października 2018r.

W ocenie sądu jednak powyższe roszczenie stało się wymagalne z wcześniejszą datą, bowiem z chwilą śmierci K. K. – 1 grudnia 2010r. umowa kredytu wygasła. W ocenie sądu zatem wymagalność zobowiązania nastąpiła 2 grudnia 2010r. a więc z oczywistych względów roszczenie jest przedawnione.

Na marginesie należy zauważyć, iż wygaśnięcie umowy nie oznacza wygaśnięcia zobowiązania ale takiego, które istnieje w chwili śmierci osoby zobowiązanej czyli w takiej dokładnie wysokości jakiej było w dniu 1 grudnia 2010r.

(art. 922 § 1 k.c. i 925 k.c.). Zatem brak podstaw do naliczania automatycznie jakichkolwiek odsetek czy to umownych czy za opóźnienie za okres po śmierci klienta banku, a o stanie zaległości zobowiązania w stosunku do spadkobiercy można mówić dopiero od chwili wezwania go do zapłaty długu spadkowego, przy czym wykonanie tej czynności pismem z 16 maja 2018r. nie należy wiązać z powstaniem nowego terminu wymagalności roszczenia. W przypadku zobowiązania bezterminowego bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynności w najwcześniejszym możliwym terminie. Te zaś, czyli wezwanie spadkobiercy do zapłaty powód mógł podjąć, jeżeli nie niezwłocznie po śmierci kredytobiorczyni to już na pewno po prawomocnym stwierdzeniu nabycia spadku po K. K..

Ustawą z dnia 13 kwietnia 2018r. (2018.1104) o zmianie ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw zostały wprowadzone zmiany przepisów dotyczących przedawnienia roszczeń.

Zgodnie z art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można się domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Art. 118 k.c. stanowi, iż jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba, że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Nie ulega wątpliwości, iż pozwany i jego poprzedniczka prawna to konsumenci, a roszczenie wynika z prowadzonej przez wierzyciela, działalności gospodarczej.

W tym wypadku zatem termin przedawnienia wynosi trzy lata i zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem przepisu art. 118 k.c. roszczenie ulega przedawnieniu z ostatnim dniem roku kalendarzowego, w którym upłynął okres trzech lata od daty jego wymagalności.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 2 zdanie 2 cytowanej na wstępie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018r. – jeżeli przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (przed 9 lipca 2018r.), nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Roszczenie wynikające z umowy kredytu, w każdej z możliwych wersji terminu wymagalności jest przedawnione, należy też zaznaczyć, iż brak jest dowodów na zaistnienie jakiejkolwiek okoliczności świadczącej o przerwie biegu terminu przedawnienia, pozwany nie dokonywał żadnych wpłat po śmierci K. K..

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. K.. 14 dni.

23 lipca 2019r.

Sędzia